

Det her er simpelt hen ud over alle grænser, kan man sige, når man ikke ønsker at stile efter et forbud på verdensplan, men kun ønsker at leve under sin egen lille osteklokke og sige, at vi forbyder det bare herhjemme, vel vidende, at det ikke kan lade sig gøre at forbyde det. Det ved hr. Mogens Nørgård Pedersen godt.

Og spædbørn vil vi selvfølgelig gerne beskytte, men der skal man også være med til det på verdensplan.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Man kan ikke beskylde Dansk Folkeparti for, at der er sammenhæng i det, de siger. Når vi diskuterer EU-politik i øvrigt, så er Dansk Folkeparti til enhver tid parat til at forsvare, at Danmark netop skal være i den her lille osteklokke. På den måde taler man til nogle vælgere. Når vi så her står i den situation, at vi altså skal tage stilling til, hvordan vi løser et konkret miljøproblem, og der kommer nogle forslag til, hvordan man kan gøre det, så siger Dansk Folkeparti lige pludselig: Jamen Danmark kan jo ikke være sådan en lille osteklokke, nej, vi er nødt til at skulle have EU og verden med os.

Føler hr. Jørn Dohrmann ikke nogen som helst forpligtelse til at prøve at sikre, at der er en lille smule sammenhæng mellem de forskellige politiske områder inden for Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det er jo simpelt hen, fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke følger med i den debat, vi har haft her, bl.a. fra talerstolen. Vi har hele tiden sagt, at når det gælder områder omkring miljøet, så synes vi, at der er nogle tiltag, som man godt kan gøre EU-mæssigt. Vi kan ikke styre, om CO₂-udledningen kommer lige fra Danmark, eller om den kommer fra andre lande. Det er globalt man skal se på den miljøforurening, som man tager fat i her. Det kan godt være, at fru Elsebeth Gerner Nielsen overhovedet ikke lytter, når de, der er fra Dansk Folkeparti, taler. Men det er så et problem, som man har i Det Radikale Venstre.

Så sent som i sidste måned har vi jo diskuteret Århuskonventionen, og der har Dansk Folkeparti også udtrykt sin positive støtte til netop det her. Det er også noget, der kommer fra EU, så det kan ikke komme som en overraskelse for fru Elsebeth Gerner Nielsen, at Dansk Folkeparti somme tider støtter nogle af de tiltag fra EU,

som kan være fornuftige. Men det er jo ikke alt. Vi ser jo, at hovedparten af det, der kommer fra EU, er noget værre bras.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Altså jeg forstår argumentationen på den måde, at mit problem i dag er, at jeg lyttede til, hvad hr. Jørn Dohrmann sagde. Det skulle jeg bare have ladet være med. Men jeg sidder her nu engang for at lytte. Og det, hr. Jørn Dohrmann har sagt i dag, er noget vrøvl, fordi hr. Jørn Dohrmann argumenterer for, at på det her område, hvor vi måske godt kunne gøre noget nationalt, siger hr. Jørn Dohrmann: Nej, det skal vi ikke gøre. Vi skal i stedet for sætte os med hænderne i skødet og vente på, at EU gør noget.

Jeg håber, at der er rigtig mange af hr. Jørn Dohrmanns vælgere, der sidder og hører på det her, altså et Dansk Folkeparti, der siger: Nej, lille Danmark kan ikke gøre noget som helst ved et fuldstændig konkret problem, nemlig at vi bruger mange bromerede flammehæmmere i Danmark, at det selvfølgelig har indvirkning på det danske miljø og på dansk sundhed, og at vi så må forsøge at gøre så meget, som vi kan her i landet, samtidig med at vi arbejder internationalt. Men for hr. Jørn Dohrmann er det enten-eller. Nu er det kun EU, og nu er det kun verden, der kan gøre noget. Så vi behøver ikke at bruge penge. Vi behøver ikke at gøre noget som helst.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen er jo ude i noget værre vrøvl lige nu. Det ved hun udmærket godt selv, så derfor prøver hun at klappe i hænderne for at få det hele til at falde til jorden. Det skal nok lykkes, fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen udmærket ved, at det jo ikke er alle bromerede flammehæmmere, der har en uheldig miljømæssig eller sundhedsmæssig virkning. Nu vil man så bare have alle sammen forbudt. Selv om de ikke er uheldige, vil man gerne have dem forbudt. Det er en holdning at have, men dermed løser man jo ikke problemet. Man får derimod nogle andre problemer.

Så siger man, jamen så vil vi gerne have afgifter. Hvis vi indfører afgifter, så kan det jo ikke ses som en fornuftig løsning, idet vi risikerer at ligestille produkter, som indeholder vidt forskellige mængder af bromerede flammehæmmere. Det er man også ligeglad med både fra SF's og De Radikales side. Er det en holdning at have?